

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Baricovej a z členov senátu JUDr. Jarmily Urbancovej a JUDr. Eleny Krajčovičovej v právnej veci navrhovateľky obchodnej spoločnosti **R. O., s.r.o.**, so sídlom M., proti odporkyne **Rade pre vysielanie a retransmisiu**, so sídlom Kolárska 6, B., za účasti **1.** obchodnej spoločnosti **R. a. s.**, so sídlom P., zastúpenej **JUDr. D. R.**, advokátom so sídlom K., **2. M. D. – D. M.**, D.K., **3.** obchodnej spoločnosti **D. E., a.s.**, so sídlom L., **4. S.** so sídlom M., **5.** obchodnej spoločnosti **M. I., s.r.o.**, so sídlom M. **6.** obchodnej spoločnosti **I. spol. s r. o.**, so sídlom S., **7.** obchodnej spoločnosti **S., s.r.o.**, so sídlom N., **8.** obchodnej spoločnosti **B.M., s.r.o.**, so sídlom S., **9.** obchodnej spoločnosti **B.M. spol. s r.o.**, so sídlom V. a **10.** obchodnej spoločnosti **Č. s.r.o.**, so sídlom P., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. R/71/RZL/158/2008 zo dňa 18. novembra 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne z 18. novembra 2008 č. R/71/RZL/158/2008, č. 1101-L0/0-R21/2008 v napadnutej druhej časti výroku

potvrďuje.

Navrhovateľke ukladá **p o v i n n o s ť** zaplatiť súdny poplatok v sume 66,- eur do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Navrhovateľka je **p o v i n n á** zaplatiť účastníkovi v 1. rade náhradu trov konania v sume 589,92 eura na účet JUDr. D. R., advokáta v B., O., č. ú. X., do troch dní.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozhodnutím odporkyňa (ďalej tiež „Rada“) ako orgán príslušný podľa § 5 ods. 1 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z.z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 308/2000 Z.z.“), v súlade so zákonom č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“), posúdiac žiadosti o udelenie/zmenu licencie na rozhlasové terestriálne vysielanie rozhodla o nárokoch žiadateľov a v bode I. výrokovej časti pridělila frekvenciu 89,1 MHz Trenčín držiteľovi licencie R/71, spoločnosti R., a. s. B. a podľa § 51 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z.z. zmenila licenciu na rozhlasové vysielanie č. R/71 tak, že údaje v rozhodnutí o udelenie licencie č. R/7111999 zo dňa 26. novembra 1999 v znení neskorších zmien doplnení sa menia a dopĺňajú textom, podľa ktorého: 1. v čl. 1. v bode 6 písmena a/ sa dopĺňa tento text: „89,1 MHz Trenčín“, 2. v čl. IV v bode 2 sa dopĺňa tento text: „Frekvencia 89,1 MHz Trenčín lokalita - Nad Oborou, Frekvenčný list č. 8102/10/2008 zo dňa 16.12.2008. V bode II. výroku napadnutého rozhodnutia zamietla podľa § 49 ods. 2 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z. z. žiadosti účastníkov konania: M. D. – D. M., D., D. E., a. s., B., S., B., M. I., B., I., spol. s r. o., B., S., s. r. o., P., B.M., s. r. o., L., R. O., s. r. o., N., B.M., spol. s r. o., B., Č., s. r. o., K.

Odporkyňa svoje rozhodnutie odôvodnila tým, že pri svojom rozhodovaní prihliadala na všetky kritéria uvedené v § 47 zákona č. 308/2000 Z. z., pričom pri posudzovaní vyváženeosti programových skladieb navrhovaných účastníkmi konania vo vzťahu k existujúcej ponuke programových služieb v oblasti vysielania na území, ktoré by malo byť týmto vysielaním pokryté v zmysle ustanovenia § 47 písm. d/ zákona č. 308/2000

Z. z. uprednostnila účastníka konania, spoločnosť R. a. s. B., ktoré je multiregionálnym komerčným „crazy“ R., v programovej ponuke ktorého prevládajú zábavné a hudobné programy rôzneho zamerania založené na kontakte s poslucháčmi. Dôvodom pridelenia frekvencie bol fakt, že formát programovej služby F. R. spomedzi uchádzačov v najvyššej miere napĺňa predmetné ustanovenie, t. j. vyváženosť programovej skladby navrhovanej žiadateľom vo vzťahu k existujúcej ponuke programových služieb v oblasti vysielania na území, ktoré by malo byť týmto vysielaním pokryté, nakoľko vyššie uvedený formát predstavuje alternatívu verejnoprávnemu vysielateľovi, ako aj ostatným vysielateľom s licenciou. Dôvodila, že F.R. je zamerané plnoformátovo a orientované na celoslovenského poslucháča. Dôvodom je aj to, že v prípade pridelenia frekvencie 89,1 MHz Trenčín sa účastník konania zaviazal vrátiť frekvenciu 92,2 MHz D.. Uvoľnená frekvencia tak môže byť v budúcnosti pridelená inému uchádzačovi o udelenie/zmenu licencie na rozhlasové vysielanie.

Pokiaľ ide o zamietnutie žiadosti voči navrhovateľke odporkyňa dôvodila tým, že navrhovateľka nenapĺňa ustanovenie § 47 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z.z., t. j. vyváženosť programovej skladby navrhovanej žiadateľom vo vzťahu k existujúcej ponuke programových služieb v oblasti vysielania na území, ktoré by malo byť týmto vysielaním pokryté. Formát R. O., s. r. o. je regionálne zameraný predovšetkým pre poslucháčov v dosahu jednotlivých vysielateľov. Aj tu sa vzhľadom na rozsah frekvencie udelenie frekvencie javí ako neúčelné.

Proti tomuto rozhodnutiu v celom rozsahu podala navrhovateľka ako neúspešný účastník konania v zákonnej lehote opravný prostriedok [§ 250l a nasl. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“)] namietajúc, že napadnuté rozhodnutie považuje za nepreskúmateľné z dôvodov jeho zmätočnosti a absencie riadneho a najmä logického odôvodnenia. Nesúhlasila s dôvodmi rozhodnutia, keďže odporkyňa predmetnú žiadosť a kritériá u F. R. považovala za splnené, pričom takýto účastník konania tam nefiguroval a u ostatných účastníkov zohľadnené kritériá úspešného žiadateľa splnené neboli, s čím nesúhlasí. Bola toho názoru, že samotné konanie o udelenie - zmenu licencie na rozhlasové vysielanie č. R/71 vyhlásila Rada so zámerom pridelenia frekvencie 89,1 MHz Trenčín regionálnemu vysielateľovi. S poukazom na odôvodnenie rozhodnutia Rady uviedla, že F. R. je multiregionálne komerčné „crazy“ R., ktoré je zamerané plnoformátovo a orientované na celoslovenského poslucháča, a to je v príkrom rozpore so stanovenými cieľmi a deklarovaným zámerom Rady.

Ďalej namietala, že aj podľa záverov RADY je formát R. O., s. r. o., N. regionálne zameraný predovšetkým pre poslucháčov v dosahu jednotlivých vysielateľov (keďže kladie dôraz na lokálne a regionálne spravodajstvo a na danej frekvencii navrhovalo realizovať vysielanie z odpájaného štúdia pre danú lokalitu), čo však následne RADA vzhľadom na rozsah frekvencie (pokrytie?) pre pridelenie frekvencie posúdila, že sa „javí ako neúčelné“.

Odporkyňa vo svojom písomnom vyjadrení žiadala rozhodnutie potvrdiť, nakoľko je plne v súlade s platnými právnymi predpismi a vychádza zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu. Odôvodnenie rozhodnutia obsahuje náležitosti podľa § 47 ods. 3 správneho poriadku a pri rozhodovaní bola uplatnená voľná úvaha, pričom je toho názoru, že táto nevybočila z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. K jednotlivým námietkam, ktoré považuje za neopodstatnené, uviedla, že citovaným rozhodnutím rozhodla o pridelení frekvencie 89,1 MHz Trenčín držiteľovi licencie č. R/71 spoločnosti R. a.s., B. podľa § 49 ods. 2 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z.z. a žiadosti ostatných účastníkov tohto konania, vrátane odvolateľa, ktorý je držiteľom licencie č. R/91 na vysielanie rozhlasovej programovej služby z dôvodov uvedených v rozhodnutí, ktorých sa pridrižiava. Čo sa týka námietky neexistencie účastníka konania pod názvom F. R., uviedla, že túto argumentáciu odvolateľa považuje za zavádzajúcu a právne irelevantnú, pretože z rozhodnutia, najmä z výrokovej časti, jednoznačne vyplýva, kto bol úspešným žiadateľom o pridelenú frekvenciu a u citovaného R. ide o rozhlasovú programovú službu známu v mediálnej oblasti pod týmto názvom. Pokiaľ ide o ďalšiu námietku, týkajúcu sa podmienok konania, uviedla, že podľa § 48 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z. Rada dňa 29.09.2008 verejne vyhlásila v dvoch celoštátnych denníkoch na úradnej tabuli v mieste svojho sídla a na internetovej stránke odporcu základné podmienky konania o udelenie/zmenu licencie na rozhlasové terestriálne vysielanie a v základných podmienkach konanie Rada určila lehotu, ako i miesto podania žiadosti o udelenie/zmenu licencie, dátum verejného vypočutia a územný rozsah vysielania. Konania na každú jednotlivú frekvenciu sa viedli osobitne. Lehota na podanie žiadosti o licenciu/zmenu licencie bola do 17.10.2008. Miesto podania bolo sídlo Rady. Dátum verejného vypočutia v konaniach na rozhlasové vysielanie bol určený na 13.11.2008 a konkrétne frekvencie a územný rozsah vysielania bol tiež zverejnený v tabuľkovej forme, ako rozpísala vo vyjadrení. Poukázala na ustanovenia § 3 písm. m/ až p/ zákona č. 308/2000 Z.z., v ktorých zákon vymedzuje jednotlivé pojmy a z takéhoto postupu nie je možné vyvodit' záver odvolateľa, že odporca by predmetné konanie vyhlásil s takým

zámerom, ako uvádza odvolateľ, a to zámer o pridelenie frekvencie 89,1 MHz Trenčín regionálnemu vysielateľovi. Argumenty odvolateľa považuje preto za zavádzajúce a zmätočné a 1 pre posúdenie veci za právne irelevantné.

Účastníkmi konania boli v súlade s ustanovením § 250m ods. 3 OSP okrem navrhovateľa aj ostatní účastníci správneho konania R., a. s. B., ktorý bol v správnom konaní úspešný, ako aj ďalší neúspešní účastníci správneho konania - M. D. – D. M., D., D. E., a. s., B., S., B., M. I., B., I., spol. s r. o., B., S., s. r. o., P., B.M., s. r. o., L., R. O., s. r. o., N., B.M., spol. s r. o., B., Č., s. r. o., K.

Účastník konania v prvom rade vo svojom vyjadrení na ústnom pojednávaní navrhol rozhodnutie potvrdiť.

Účastníci konania v druhom a treťom rade na ústnom pojednávaní uviedli, že žiadne návrhy na rozhodnutie nemajú.

Účastníci konania v štvrtom až desiatom rade odvolací návrh nepodali.

Nakoľko navrhovateľka odvolanie – opravný prostriedok podala na Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý je vecne príslušným súdom na prejednanie iba tej časti opravného prostriedku týkajúcej sa zamietnutia žiadosti o licenciu (§ 246 ods. 2 písm. a/ OSP a § 49 ods. 8 zákona č. 308/2000 Z.z.), Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) uznesením z 30. júna 2009, č.k. 5SŽ/10/2009–19 konanie prerušil do právoplatného skončenia konania pred Krajským súdom v N. o vylúčenej časti predmetu konania, uznesením z 30. júna 2009, č. k. 5SŽ/10/2009–22 vylúčil časť predmetu konania o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Rady č. R/71/RZL/158/2008 zo dňa 18. novembra 2008 vo výroku pod bodom I. o pridelení frekvencie 89,1 MHz Trenčín držiteľovi licencie na rozhlasové vysielanie č. R/71 spoločnosti R., a. s., B., na samostatné konanie a uznesením zo 07. júla 2009, sp. zn. 5SŽ/43/2009 postúpil vylúčenú časť veci vecne príslušnému Krajskému súdu v N. V týchto svojich rozhodnutiach najvyšší súd poukázal na to, že vecná príslušnosť na preskúmanie rozhodnutia odporkyne v časti o udelení licencie, nie je v zákone č. 308/2000 Z.z. osobitne upravená a z tohto dôvodu je potrebné vylúčiť časť predmetu konania o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Rady pre vysielanie a retransmisiu č. R/71/RZL/158/2008 zo dňa 18.

novembra 2008 vo výroku pod bodom I. o pridelení frekvencie 89,1 MHz Trenčín držiteľom licencie na rozhlasové vysielanie č. R/71 spoločnosti R., a.s., B. na samostatné konanie (§112 ods. 2 OSP) a vylúčenú vec následne postúpiť samostatným rozhodnutím podľa § 250d ods. 2 OSP na ďalšie konanie vecne príslušnému Krajskému súdu v N. (§ 246a veta druhá OSP).

Krajský súd v N. ako súd vecne a miestne príslušný na konanie o opravnom prostriedku proti výrokovej časti pod bodom I. napadnutého rozhodnutia Rady (§ 246 ods. 1 a § 246a ods. 1 OSP) rozsudkom z 11. mája 2010, č. k. 11S/102/2009-36 rozhodnutie odporkyne z 18. novembra 2008, č. R/71/RZL/158/2008, č. 1101L0/0-R21/2008 v napadnutej prvej časti výroku potvrdil a navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal. Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 47 a § 48 zákona č. 308/2000 Z. z., keď vychádzajú zo zásady iudex ne eat ultra petita partium (sudca nech nejde nad návrhy strán), ktorá vyplýva z ustanovenia § 249 ods. 2 OSP vzhľadom na dôvody opravného prostriedku, sa pri preskúmaní zákonnosti napadnutého rozhodnutia v postúpenej časti a postupu správneho orgánu obmedzil len na otázku, či vykonané dôkazy, z ktorých správny orgán vychádzal sú relevantné, najmä kvôli prameňu, z ktorého vychádzajú, či neboli porušené niektoré procesné zásady správneho konania a ďalej skúmal, či vykonané dôkazy logicky robia možný skutkový záver, ku ktorému správny orgán dospel, ako aj či správny orgán aplikoval na predmetnú právnu vec príslušný právny predpis, a dospel k záveru, že odporkyňa sa dôsledne riadila procesnými zásadami upravenými vo všeobecne záväznom právnom predpise (§ 3 ods. 4, § 32 ods. 1, § 34 ods. 3 správneho poriadku, v znení neskorších predpisov), na ktorý zákon odkazuje a či si zadovážila podklady pre rozhodnutie zákonným spôsobom. Krajský súd sa stotožnil so závermi odporkyne uvedenými v jeho rozhodnutí, a preto dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné a rozhodnutie odporkyne podľa § 250q ods. 2 OSP ako vecne správne potvrdil. O trovách konania súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že navrhovateľke, ktorá v konaní nemala úspech, náhradu trov konania nepriznal.

Rozsudok Krajského súdu v N. nadobudol právoplatnosť dňom 05. júla 2010, keďže navrhovateľka sa proti nemu neodvolala.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný (§ 246 ods. 2 písm. a/ OSP a § 49 ods. 8 zákona č. 308/2000 Z. z.) preskúmal napadnuté rozhodnutie v bode

II. z dôvodov uvedených v odvolaní, prejednal vec na ústnom pojednávaní, a to i bez prítomnosti navrhovateľa a tiež v neprítomnosti účastníkov v 4. až 10. rade, ktorí sa napriek riadne vykázanému doručeniu predvolania na pojednávanie nedostavili a svoju neúčast' ani neospravedlnili, (§ 250l ods. 2 a § 250g ods. 1 a 2 OSP), a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech.

V správnom súdnictve preskúmajú súde na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 OSP).

Podľa § 49 ods. 2 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z. z. Rada žiadosť o licenciu zamietne, ak v rámci konania o udelenie licencie na terestriálne vysielanie vyberala z viacerých žiadateľov o licenciu podľa § 48.

Vychádzajúc z obsahu administratívneho spisu, z citovaného zákonného ustanovenia, z právoplatného rozsudku Krajského súdu v N. z 11. mája 2010, č. k. 11S/102/2009-36 ako aj z námietok navrhovateľky vznesených v opravnom prostriedku ani Najvyšší súd Slovenskej republiky si neosvojil argumentáciu navrhovateľky uvedenú v opravnom prostriedku majúc v súlade s rozhodnutím krajského súdu za to, že Rada v konaní o udelenie/zmenu licencie na rozhlasové terestriálne vysielanie č. R/71/RZL/158/2008 postupovala v súlade so zákonom, každú žiadosť prehodnotila samostatne aj vo vzájomnej súvislosti. Najvyšší súd neakceptoval ani námietku navrhovateľky týkajúcu sa nedostatočného odôvodnenia rozhodnutia odporkyne, nakoľko ako z dôvodov tohto rozhodnutia vyplýva, odporkyňa pri svojom rozhodovaní dostatočne zohľadnila zákonné podmienky pre pridelenie frekvencie 89,1 MHz Trenčín držiteľovi licencie R/71 - účastníkovi R., a.s., B. ako aj zamietnutie žiadosti navrhovateľky, ktorá podľa odporkyne všetky požadované kritéria stanovené zákonom (najmä § 47 písm. d/zákona č. 308/2000 Z.z.), v porovnaním s úspešným uchádzačom nespĺňala.

Vyhodnocovanie jednotlivých žiadostí účastníkov správneho konania z hľadiska stanovených kritérií je zásadne otázkou správneho uváženia správneho orgánu a súd pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe povolenej voľnej úvahy (správneho uváženia), preskúmava iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia (§ 245 ods. 2 OSP).

V zmysle ustálenej judikatúry by mohol súd zásadne zasiahnuť do voľnej úvahy správneho orgánu len v prípade, keby voľná úvaha, ktorou sa správny orgán riadil pri svojom rozhodnutí, nezodpovedala obsahu spisu alebo sa priečila zásadám logického myslenia (k tomu pozri napr. R 75/2007, či ZSP 3/2007, str. 113). Taktiež na to, aby súd zasiahol do voľnej úvahy správneho orgánu by navrhovateľ musel jednoznačne vyvrátiť právne východiská žalovaného správneho orgánu, t. j. argumentačne jednoznačne preukázať vybočenie z medzí a hľadísk ustanovaných zákonom (bližšie pozri napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžhuv/5/2008 z 19. novembra 2008).

Z obsahu pripojeného administratívneho spisu je zrejmé, že v preskúvanom konaní Rada v dostatočnej miere zistila skutkový stav veci a správne na neho aplikovala príslušné ustanovenia zákona č. 308/2000 Z. z., jej rozhodnutie má všetky náležitosti ustanovené v § 47 správneho poriadku a nevykazuje formálne ani logické nedostatky. Najvyšší súd nezistil, že by opravným prostriedkom napadnuté rozhodnutie trpelo vadami, ku ktorým musí súd prihliadať bez ohľadu na to, či navrhovateľka takýto nedostatok rozhodnutia namietala.

Opravný prostriedok navrhovateľky neobsahuje nijaké argumenty, ktoré by boli spôsobilé vyvrátiť alebo aspoň spochybniť závery odporkyne uvedené v jej rozhodnutí. Najvyšší súd sa v tomto smere stotožnil aj s rozhodnutím Krajského súdu v N., že navrhovateľka v odvolaní - opravnom prostriedku bližšie a konkrétne nešpecifikovala, v čom vidí nezákonnosť postupu a rozhodnutia odporkyne, ale iba poukazovala na odôvodnenie jej rozhodnutia v jednotlivých častiach vytrhnutím z kontextu. Opravný prostriedok neobsahoval ani konkrétny návrh výroku o zrušení napadnutého správneho rozhodnutia a o vrátení veci odporkyňi na ďalšie konanie (§ 249 ods. 2 OSP v spojení s § 250l ods. 2 OSP).

Nemožno nedať do pozornosti navrhovateľky, že správny súd vzhľadom na svoju procesnú pozíciu nad stranami nevyhľadáva nielen za žalobcu v konaní o žalobách podľa druhej hlavy piatej časti OSP, ale ani za navrhovateľa v konaní o opravných prostriedkoch podľa tretej hlavy piatej časti OSP konkrétne dôvody nezákonnosti rozhodnutia správneho orgánu, ktoré podľa § 249 ods. 2 v spojení s 250l ods. 2 OSP majú tvoriť obsah opravného prostriedku a určovať rozsah preskúmania zákonnosti rozhodnutia súdom, ktorým je podľa § 250h ods. 1 OSP v spojení s 250l ods. 2 OSP viazaný.

Keďže v rozsahu navrhovateľkou vymedzených odvolacích dôvodov nebolo v postupe a rozhodnutí odporkyne zistené pochybenie pri aplikovaní relevantných zákonných ustanovení, Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na vyššie uvedené rozhodnutie Rady v napadnutej druhej časti výroku (t. j. v bode II.) podľa § 250q ods. 2 OSP potvrdil.

O uložení povinnosti zaplatiť súdny poplatok rozhodol súd podľa § 2 ods. 4 veta druhá a § 5 ods. 1 písm. e/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov a položky č. 10 písm. c/ Sadzobníka súdnych poplatkov ako prílohy k tomuto zákonu.

O náhrade trov konania rozhodol najvyšší súd s poukazom na ustanovenie § 250l ods. 2, § 250k ods. 1 OSP ako aj § 142 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a priznal úspešnému účastníkovi v 1. rade ich náhradu tak, ako bola vyúčtovaná, v sume 589,92 eura, ktorá suma pozostáva z náhrady za 4 úkony právnej služby podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška č. 655/2004 Z. z.“) - prevzatie a príprava právneho zastúpenia, vypracovanie právneho rozboru predmetu súdneho sporu, účasť na pojednávaní dňa 30.06.2009 - 1 úkon á 115,90 eura a účasť na pojednávaní dňa 31.08.2010 á 120,23 eura (§ 11 ods. 4 a § 14 ods. 1 písm. a/, d/ a c/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z. plus 4 x režijný paušál 6,95 eura (§ 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z.) plus 19% DPH 94,18 eura (§ 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.).

Náhradu trov konania v sume 589,92 eura navrhovateľka zaplatí účastníkovi v 1. rade na účet jeho právneho zástupcu v súlade s § 149 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný (§ 246c ods. 1 veta tretia OSP).

V B. 31. augusta 2010

JUDr. Jana Baricová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Petra Slezáková